

REJESTR DOTYCZY:

KLIMECKI Tadeusz Apolinary

s/c Józefa i Ludwika

z d. z Regieców

* 23 listop. 1895 w Tarnowie

kraj: POLSKA

+ 4 lipca 1943 w wypadku lotniczym pod
Gibraltarem

kraj:

pochowany: Newark, U K. C.W. działka polska

nr grobu:

Nr rejestracyjny

6 43

Nota zamieszczona:

w tomie

części

Indeks

VIRTUTI MILITARI /1920/

Generał bryg. /1941/

Copyright: 1970

B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

gen.bryg.

Nota:

Przypisy:

żona Maria Regiec

Źródła i bibliografia:

- * RO32,24,798, of.sł.st.p.ppłk 1.1.31 /# 23.11.1895/
dypł. VM.
- * Wykaz poległych i zmarłych żołnierzy P SZbr.1939-
8-46, s. 25
- * Generałowie Polski Niepodległej, s. 88 i foto
- * W 50-lecie powstania WSW w Wie s.162,219,243,357,
387,410,418,434
- * Dziennik Polski .43. "Sp.Generał Tadeusz
Klimecki"i foto
- * Polski Sł. Biograf. t.XII. - życiorys

znak rozpoznawczy

120/32/

165/25/

230-A /88 i foto/

289/ prom. 1928/

119/t.XII/

S. p. General Tadeusz Klimecki

Szef Sztabu Naczelnego Wodza zginął śmiercią żołnierską u boku Naczelnego Wodza... Zginął, jak na polu bitwy, w służbie żołnierskiej: obowiązku względem Ojczyzny.

W tragicznym i fatalnym wypadku dopełniła się w najwyższym stopniu prawda wojenna: dzielenia wraz ze swym Dowódcą odpowiedzialności i trosk, trudów i przeciwności w walce o zwycięstwo — aż do ostatka, do ofiary życia włącznie.

Zapał, umiłowanie Sprawy i owa płomienna wiara w wielką przyszłość Polski i Polskich Sił Zbrojnych wiodły s. p. Generała Klimeckiego przez całe Jego życie po drodze prawdy, honoru i obowiązku.

Obdarzony z natury dużą inteligencją, bystrym umysłem, charakterem prawym i mocnym oraz sercem miłującym żołnierkę — był typem dowódcy i sztabowca, pełnym rozmachu i polotu, a równocześnie wyczuć rzeczywistości i realnego rachunku rzeczy.

Długie lata pracy nad sobą i studiów przyniosły Mu głęboką wiedzę wojskową, a udział w walkach — dobre imię zasłużonego żołnierza i cenne doświadczenia, po kilkakroć krwawo na polu bitwy opłacone.

Całe życie Jego — to służba bez wytchnienia i bez myśli o sobie.

Urodzony dnia 23.XI.1895 roku w Tarnowie, kończy gimnazjum, a następnie studiuje prawo. Od lat młodzieńczych należy do organizacji niepodległościowych. Służbę wojskową rozpoczyna w szeregach armii austriackiej w 1914 roku. Już w roku 1915 jako chorąży, a w 1916, jako podporucznik i dowódca kompanii, bije się na froncie włoskim, gdzie jest trzykrotnie ranny. Od listopada 1918 roku, jako porucznik i dowódca kompanii 16 p.p. W.P., a następnie dowódca batalionu, bierze udział w kampanii polskiej, odznaczony za czyny męstwa i odwagi orderem virtuti militari.

W roku 1926, jako major i dowódca batalionu, wstępuje do Wyższej Szkoły Wojennej, po ukończeniu której zostaje mianowany szefem sztabu

12. Dyw. Piech. W 1930 roku zostaje powołany w stopniu podpułkownika na stanowisko wykładowcy w W. S. Woj., gdzie rychło zyskuje sobie uznanie przełożonych i kolegów oraz szacunek i poważny autorytet u słuchaczy. Pomiędzy rokiem 1934 i 1936 jest zastępcą dowódcy 18 p. p., a następnie, w r. 1936 — 1938 dowodzi 5. pułkiem strzelców podhalańskich w składzie 22. Dywizji Górskiej, awansując na pułkownika. W roku 1938 zostaje powołany ponownie do W. S. Woj., na stanowisko kierownika II. kursu. Od 1.IX.1939 pracuje w składzie Oddziału III. Sztabu Głównego, mając powierzone specjalne zadanie do wykonania.

Po kampanii 1939 r. płk. Klimecki przybywa do Francji, do Paryża, gdzie w końcu listopada zostaje Szefem Oddziału III. Sztabu N. W., w maju zaś 1940 roku — Szefem Sztabu Naczelnego Wodza. W lutym 1941 roku — mianowany generałem brygady.

Śmierć s. p. generała Klimeckiego czyni bolesną wyrwę w organizmie odrodzonego Wojska Polskiego. Odcodzi przedwcześnie, w pełni sił żywotnych i rozkwitu talentów i umiejętności.

Zostaje pamięć, co nie umiera; zostaje przykład i prawda promienna złota: wypełnionego obowiązku.

J. K.